ଜୟ ଦୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କ୍ରିଶନ ଲାଲ୍ ଗର୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 6, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908/ଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1882:

ଧାରା 49, ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 32/ଧାରା22 – ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ– ବାଦୀ-ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଏବଂ ବାଧତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ବାଟକୁ ଅବରୋଧ କରିବା କାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥିଲା – ଯାହା ଫଏସଲା ହୋଇଥିଲା, ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ରାସ୍ତାକୁ ଅବରୋଧ କରି ଏକ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ – ଯଦି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟାଯାଏ ନାହିଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ଜବତ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡିକ୍ରି-ଋଣୀଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ମାମଲାକୁ ଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେହେତୁ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ଡିକ୍ରି ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ – ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଆବାହନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ – ଯଦି ଜଣେ ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ଡିକ୍ରି ଭୋଗିଛନ୍ତି, ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶକୁ ଏଡ଼େଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ – ଅନୁପାଳନ ନକରିବା ହେଉଛି ଦଣ୍ଡନୀୟ ପରିଣାମକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଏକ ନିରନ୍ତର ଅବଜ୍ଞା – ସିପିସିର ଧାରା 49 ଦ୍ୱାରା ଏକ ନୂତନ ମକଦ୍ଦମା ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2583/1980 ।

ନିଷ୍ପାଦନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 789/1969ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.4.1980 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

(ଏନ୍.ପି.) ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2-5ଙ୍କ ପାଇଁ ରାଣୀ ଛାବ୍ରା । ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ପାଇଁ ଡି. ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍.କେ.ମାହେଶ୍ୱରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଏହି ଅପିଲ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 789/1969ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘର ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଘର ମଧ୍ୟରେ 5 ଫୁଟ ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ହଟାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 1023/61 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା 1964 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 30 ତାରିଖରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଫଏସଲା ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ 1964 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 10 ତାରିଖରେ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି, ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ଡିକ୍ରି ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଜମିର "କ୍ୟୁ ଓ ଏ ଡି ଇ ଏମ୍ଏଲ୍ ପି କ୍ଷେତ୍ର" ଦେଇ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପଥ ଅବରୋଧରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରୁଥିବା ଏହି ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ । ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2903/65ରେ ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 32, ସିପିସି ଅଧୀନରେ ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ହଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ରାସ୍ତା ଖୋଲି ହୋଇଯାଇଥିବା ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର ହୋଇଥିବା ଜାଣିବା ପରେ 25 ଫେବୃଆରୀ 1966ରେ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ 6,1967 ରେ ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 65/66 କୁ ଖାରଜ କରି ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏକ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ଏହା ପଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବରୋଧ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀ ଇ.ସି ସଂଖ୍ୟା 42/1967ରେ ଆଦେଶ XXI, ନିୟମ 32 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବାର ଏକ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅବମାନନା ନକରିବାକୁ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆପତ୍ତି ନାମଞ୍ଜୁର କରି ଦେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯଦି କେବଳ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟାଯାଏ ନାହିଁ ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ କାରାଗାରରେ ଅଟକ ରଖିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି 10 ମାର୍ଚ୍ଚ 1969ରେ ତାଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ନିଷ୍ପାଦନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ, ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ମାମଲା ପଠାଇଦେଇଥିଲେ ଯେ ଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯୋଗୁଁ ଭୋଗ ଅଧିକାର ଉପଭୋଗ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟଳୟମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ

ହଟାଇବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ କାରାଗାରରେ ରଖିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

> "ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ କି ? ଉତ୍ତରଦାତା ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ ସେ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିନଥିଲେ । ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିବାଦୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଏହା ନିମ୍ନରେ ଏକ ତଥ୍ୟ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି: ଏହି ଅପିଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ବିବାଦୀୟ ନିର୍ମାଣ ପଥକୁ ଅବରୋଧ କରିଛି କି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁକ୍ତି ଡିକ୍ରିଧାରୀ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶପଥରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବିବାଦୀୟ ନିର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା କ୍ୟୁ ଓ ଏ ଡି ଇ ଏମ୍ଏଲ୍ ପି ରେ ରାସ୍ତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଡିକ୍ରିଧାରୀଙ୍କ ବିବୃତି 13.5.1967 ତାରିଖର ଆୟୋଗଙ୍କ ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇଛି । ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆୟୋଗଙ୍କ ବିବୃତି ଏବଂ ନକ୍ସା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ବିବାଦୀୟ ନିର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ରାସ୍ତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବରୋଧ ହୋଇଛି ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଘରର ମଇଳା ପାଣିର ସ୍ଥାନ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଡିକ୍ରି ଋଣୀ ବାବୁ ଲାଲ ଗର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଜେରାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାଦୀୟ ନିର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ରାସ୍ତାଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । "

ଏହା ପରେ, ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ପୂର୍ବ ଅବସରରେ ଡିକ୍ରି ଅନୁପାଳନ ହୋଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ସେ ଦୋକାନର ମୁକ୍ତ ପ୍ରବାହରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ଉପରୋକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ XXI, ନିୟମ 32, ସିପିସି ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଭୁଲ ଅଟେ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଯଦି ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ଡିକ୍ରି ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ବାଧା ଦିଅନ୍ତୁ, ଏହା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନର ଅପସାରଣ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବ ଏବଂ ଏହାର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣାମ ହେଉଛି ଆଦେଶ XXI, ନିୟମ 32, ସିପିସି ଅଧୀନରେ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଲେଖାଯାଇଛି:

"(3) ଯେଉଁଠାରେ ଉପନିୟମ (1) କିମ୍ବା ଉପନିୟମ (2) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜବତ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିଛି, ଯଦି ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ଡିକ୍ରି ପାଳନ କରିନାହାନ୍ତି, ଯଦି ଡିକ୍ରିଧାରୀ ସଂଲଗ୍ନ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରାଯାଇପାରିବ; ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରିଧାରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରୁଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ଡିକ୍ରି-ଋଣୀଙ୍କୁ ବଳକା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯେଉଁଠାରେ ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ଡିକ୍ରି ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସେ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ, କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ, ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଜବତ ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ଶେଷରେ, ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି, ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଜବତ ବନ୍ଦ ହେବ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଯେହେତୁ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଜବତ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ସେ ଆଦେଶ 32ର ଖଣ୍ଡ (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଷେଧାଦେଶ ପାଳନ କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ଦେୱାନୀ କାରାଗାରରେ ଅଟକ ରଖିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜବତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ହେବେ । "

ଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22ର ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସେ । ତେବେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛି ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଏହା ନିବେଦନ କରିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ରାସ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ଅବରୋଧ କରିନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶିତ ଅନୁଯାୟୀ, ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ ଯେଉଁଥିରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଯଦି ଜଣେ ଡିକ୍ରି-ଋଣୀ ଡିକ୍ରିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଡିକ୍ରିଧାରୀ ଅନ୍ୟ ସଂଲଗ୍ନ ସମ୍ପତ୍ତି, ଯାହା ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ଅଂଶ, ସହିତ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ପକ୍ଷ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ନୂତନ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହେବାକୁ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ମକଦ୍ଦମାର ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ୟ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଡିକ୍ରିକୁ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏପରି ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେବାକୁ ଏବଂ ଡିକ୍ରିଧାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଭଳି ହେବ । ଆଇନକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଏବଂ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଳମ୍ବିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ପକ୍ଷକୁ ଅପସାରଣ କରିବା କଦାପି ସହଜ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଳନ କରିବାର ଏକ ସୁଯୋଗ । ଅନୁପାଳନ ହେଉଛି ଏକ ନିରନ୍ତର ଅବଜ୍ଞା ଯାହାର ଦଣ୍ଡନୀୟ ପରିଣାମ ରହିଛି । ସିପିସିର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପୃଥକ

ନୂତନ ମକଦ୍ଦମା ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ଅଟେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦକ</u>

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।